

SYSTÉM MERANIA A HODNOTENIA VÝKONNOSTI Z POHĽADU MAKROEKONOMICKEJ ÚROVNE

Veronika Korenková

ABSTRACT

Performance at the macroeconomic level is determined by the results of the economy. Performance measurement and evaluation at the macroeconomic level can be described as the result of comparing the required and actual level of performance. In order to ensure the precision and stability of performance measurement and evaluation system, it is important to put emphasis on the system approach to it. New trends and approaches are related to the consistency and explicit definition of all attributes of macroeconomic indicators. The existence of different approaches to the creation of performance systems that are based on different perspectives on performance often do not take into account the definition of essential attributes of each performance indicator. The consistency in this case is based on the homogenous definition of all attributes relating to the performance indicator as a basic element of macroeconomic performance system.

KEY WORDS

Performance. Consistency. Z-MESOT Method. Performance Measurement. Performance Evaluation.

JEL CLASSIFICATION

M19.

ÚVOD

Potreba merať a hodnotiť výkonnosť sa od svojho počiatku vyvíjala s potrebou cieľavedome ovládať, riadiť ľudskú činnosť. Výkonnosť ekonomiky je vlastnosť, ktorá je determinovaná konečnými výsledkami daného hospodárstva (Kollár, Mazúrová, 2016). „Výkonnosť ekonomiky a ekonomický rast danej krajiny je determinovaný efektívnou činnosťou a vzájomnou spoluprácou štyroch sektorov, t. j. domácností, firiem, štátu a zahraničia, ktoré tvoria ucelený a vzájomne sa ovplyvňujúci a vzájomne závislý systém vzťahov“ (Lisý, et al., 2011, s. 16). Meranie a hodnotenie výkonnosti ekonomiky si vyžaduje

použitie ukazovateľov, ktoré by agregovali výstupy ekonomiky v čase. Môže ísť o objem outputu, o jeho zmenu v dvoch porovnávaných obdobiach, o úroveň a zmenu cenovej hladiny, nezamestnanosť alebo zamestnanosť, alebo o jednotlivé ukazovatele životnej úrovne.

1 TEORETICKÉ VÝCHODISKÁ

Preniknúť do problematiky ekonomickej výkonnosti v súčasnosti znamená vybrať taký metodický postup, ktorý je v týchto podmienkach adekvátny. Ekonomická analýza má za úlohu odhaliť ekonomické vzťahy medzi jednotlivými ekonomickými ukazovateľmi. Meranie výkonnosti predpokladá stanovenie kritérií a výber ukazovateľov. Správnosť ich výberu priamo ovplyvňuje reálnosť vytýčených cieľov a formulovanie záverov. Kritériá posudzovania výkonnosti môžu byť rôzne, lebo výkonnosť je súhrnným meradlom všetkých činiteľov, ktoré ovplyvňujú konečné výsledky, avšak tieto vždy závisia od konkrétnych podmienok, resp. cieľov, z hľadiska ktorých sa hodnotenie výkonnosti uskutočňuje. Je potrebné poznamenať, že hodnotenie ekonomickej výkonnosti je komplexným problémom, ktorým sa aj v súčasnosti zaoberá množstvo ekonómov, a to v rovine praktickej, ako i v rovine teoretickej. Systém merania a hodnotenia ekonomickej výkonnosti by sa mal sústrediť na elimináciu nedostatkov jednotlivých ukazovateľov, metódy hodnotenia by mali napomáhať zabráneniu výskytu negatívnych trendov v budúcnosti (Anderton, Kenny, 2010; Goff, 2012). Aj v makroekonomickom systéme merania a hodnotenia výkonnosti je potrebné uvažovať o zabezpečení konzistentnosti systému merania a hodnotenia výkonnosti, ktorá tvorí predpoklad zaistenia dlhodobej rovnováhy v takomto systéme.

Meranie a hodnotenie výkonnosti ekonomík má veľký význam na jednej strane pre ekonomickú teóriu, ale na strane druhej aj pre hospodársku politiku a prax. Výsledky merania a závery z hodnotenia umožňujú pochopiť a vysvetliť mnohé problémy, ktoré sa týkajú napríklad ekonomického rastu, cyklického vývoja ekonomiky, vzťahov medzi spotrebou, úsporami a investíciami, inflácie a nezamestnanosti, ako aj makroekonomickej rovnováhy a kvality života.

V prevažnej väčšine krajín je v centre záujmu merania a hodnotenia výkonnosti ekonomík otázka rastu HDP. Niektorí autori uvádzajú Holman, 2004; Goff, 2012), že politika danej krajiny sa považuje za úspešnú, ak sa ňou dokáže zabezpečiť rast HDP na obyvateľa. Vývojom v makroekonomických teóriách sa dospelo k záveru, že občanov nezaujíma priamo ukazovateľ HDP, v centre ich záujmu sú podmienky ich života, ich reálne príjmy a kvalita ich

života. Napriek tomu HDP a prostredníctvom neho meraná výkonnosť ekonomiky tvoria kľúčové determinanty aj pre nemateriálne napredovanie krajín.

1.1 Ukazovatele ako hlavné prvky systému merania a hodnotenia výkonnosti

Význam národohospodárskych ukazovateľov spočíva v tom, že pomocou nich možno vyjadrovať výkonnosť ekonomiky a analyzovať jej predchádzajúci vývoj, uskutočňovať vzájomné medzinárodné porovnávanie výkonnosti ekonomík, ale aj prognózovať budúci vývoj (Uramová, Hronec, Lacová, 2010). Pri členení a analýze jednotlivých agregátov je dôležité zachovať určitú postupnosť, ktorá dovoľuje prejsť od všeobecnejších, súhrnných agregátov k čiastkovým, konkrétnejším ukazovateľom. Postupnosť tiež umožňuje lepšie pochopiť vzájomnú súvislosť a odvodenosť jednotlivých ukazovateľov merania výkonnosti ekonomiky.

Makroekonomické ukazovatele sú štatistické meradlá ekonomických podmienok konkrétneho trhu alebo odvetvia hospodárstva. Sú vytvorené na podporu ekonomických analýz ako obrazu ekonomickej výkonnosti v konkrétnom sektore v určitom čase (Baumohl, 2012).

Kvalitná analýza makroekonomického prostredia si vyžaduje dodržiavanie niekoľkých zásadných princípov, ktoré nie sú nezávislé, ale často sú vzájomne úzko prepojené, napríklad modelový a systémový prístup, jednoduchosť, stochastický popis ekonomických javov, rozlišovanie trvalých a dočasných šokov, štrukturálna povaha analýzy a podmienka zabezpečenia konzistentnosti systému merania a hodnotenia výkonnosti (Slaný et al., 2003, Baumohl, 2008, Goff, 2012).

Niektorí autori poukazujú na problém nestálosti makroekonomických ukazovateľov, ktorá je zároveň charakteristickou črtou národných ekonomík a jej detekcia a eliminácia patrí medzi urgentné problémy, ktoré je nutné riešiť. Niektorí akademici pripúšťajú, že makroekonomické ukazovatele sú „súťaživo – konkurenčne konštruované“, a nepredstavujú objektívny odraz ekonomickej reality. Napriek tomu sú „takto vyrobené čísla“ ekonomickej výkonnosti široko využívané zvyčajne v akademickej a politickej praxi (Mugge, 2015).

Lisý et al. (2013) uvádzajú, že napriek niektorým odporcom, väčšina krajín využíva pri meraní výkonnosti ekonomiky makroekonomický agregát hrubý domáci produkt. Jednou z výhod tohto ukazovateľa je práve skutočnosť, že sa používa takmer na celom svete a zjednodušuje medzinárodné porovnávanie. Ďalšou výhodou je, že pri výpočte HDP sa

využívajú štatistické údaje, ktoré sú k dispozícii v danej krajine a nie je potrebné získavať údaje zo zahraničia.

Prvou problematickou oblasťou ukazovateľa HDP je jeho orientácia na príjmy, ktoré napriek ich dôležitosti nie sú jedinou zložkou ľudského blaha (Torras, 2006). Medzi ďalšie patria zdravie, voľný čas, sloboda (ťažko monetarizovateľná) a podobne. Druhým nedostatkom je, že nie všetky zložky HDP vedú k rastu individuálneho blahobytu. Ide o tzv. defenzívne výdavky na zmiernenie následkov environmentálnych a sociálnych externalít (Lisý, 2011). Tretím nedostatkom je, že niektoré hospodárske aktivity sa nerealizujú prostredníctvom trhu, a preto nie sú súčasťou HDP (Lequiller, 2005).

Podpora ukazovateľov v makroekonómii v 30. a 40. rokoch 20. storočia odrážala praktické požiadavky vtedajších makroekonomických teórií a priniesla nové politické nástroje na tzv. „ekonomický manažment“. Štatistiky sa stali nevyhnutným nástrojom, aby sa ekonomika stala zrozumiteľnou a čitateľnou, a tak sa makroekonomické ukazovatele stali centrálnym pilierom hospodárskej politiky (Baumohl, 2012; Mugge, 2015).

1.2 Alternatívne ukazovatele k HDP

Z hľadiska rovnováhy súčasného prúdu ekonómie sú podľa Mankiwa (2013) kľúčové perspektívy ako neklesajúce ľudské blaho alebo kvalita ľudského života, trvalo udržateľný rast založený na technickom pokroku a substitučných možnostiach, optimalizácia environmentálnych externalít, udržiavanie agregátneho stavu zásob alebo stavu zásob špecifických podskupín prírodného a ekonomického kapitálu s podstatnou podporou trhových faktorov, kľúčová úloha individuálneho podnikania a jednotlivcov v rozhodnutiach týkajúcich sa tvorby príjmov, spotreby a environmentálnych implikácií.

Ako uvádzajú Stiglitz a Sen (2009), je potrebné sa viac sústrediť na ukazovatele príjmu a spotreby, než na produkciu, viac brať do úvahy okrem tokových veličín aj stavové (bohatstvo), klásť väčší dôraz na hodnotenie situácie cez prizmu domácností, nezabúdať na rozdelenie príjmu a viac zohľadňovať netrhové aktivity. Mnohé aktivity zahrnuté do HDP v skutočnosti znamenajú pokles blahobytu občanov. Z toho vyplýva, že aj napriek poklesu príjmu za sledovaný rok ukazovateľ HDP rastie.

Práve pre nedostatky ukazovateľa HDP v podobe rôznych nepresností a odhadov sa ekonomická teória usiluje nahradiť ho inými ukazovateľmi, ako napríklad ukazovateľom NEW (čistý ekonomický blahobyt). Indikátor NEW meria celkový národný output, zahŕňajúci len tú spotrebu a investície, ktoré priamo prispievajú k ekonomickému blahobytu. Je počítaný

ako dodatok k HDP a zahŕňa hodnotu voľného času, neformálnej ekonomiky a náklady environmentálnych škôd.

Koncom 20. storočia navrhla Svetová banka nekonvenčnú sústavu merania úrovne ekonomiky. Táto sústava bola tvorená z hodnotenia kapitálových prírodných zdrojov (hodnota nielen súčasne využívaných, ale všetkých zdrojov, ktoré má krajina na svojom teritóriu k dispozícii), z hodnotenia produktívnych hodnôt (technické vybavenie danej krajiny vo výrobnnej i v nevýrobnej sfére), z hodnotenia hodnoty ľudského činiteľa (úroveň produktivity práce, stupeň vzdelanosti obyvateľstva, úroveň žitia) a v neposlednom rade aj z hodnoty sociálneho kapitálu (hodnota organizácie spoločnosti, úroveň spolunažívania od rodiny až po politicko-spoločenské štruktúry, systém sociálneho zabezpečenia). Členenie krajín podľa týchto kritérií by do určitej miery eliminovalo doteraz zvyčajne neprímerane vysoké umiestnenie krajín, ktorých hodnotenie úrovne plynie z bohatstva zásob ropy, plynu a iných prírodných surovinových zdrojov. Ani táto navrhovaná sústava hodnotenia ekonomickej a spoločenskej vyspelosti krajín sa v komplexnosti neuplatnila. A preto aj v súčasnosti Svetová banka pri hodnotení ekonomickej úrovne krajín naďalej vychádza z veľkosti hodnoty HDP na jedného obyvateľa. Pri svojich komparatívnych štúdiách koriguje tieto údaje posilňovaním faktorov rozvoja spojených s prírodnými zdrojmi, ekologickými, vzdelávacími a sociálnymi aspektmi.

Filozofia mnohých organizácií vrátane OSN, OECD alebo Európskej komisie sa opiera o fakt, že ak nestačí jeden indikátor výkonnosti v podobe HDP, je potrebné výkonnosť hodnotiť viacerými ukazovateľmi. Práve preto sa mnohé inštitúcie nesnažia o agregáciu, ale prezentujú súbor indikátorov z rôznych oblastí života. Najznámejšie sú štrukturálne indikátory Európskej komisie a OECD. Vo všeobecnosti môžeme indikátory rozdeliť do troch skupín: vstupové, výstupové a výsledkové. Vstupové indikátory merajú faktory, ktoré sú inputmi do jednotlivých procesov. Príkladom môžu byť výdavky na vedu a výskum. Výstupové ukazovatele prezradia viac o finálnych efektoch, avšak stále im chýba kvalitatívny aspekt. Napríklad počet vysokoškolsky vzdelaných ľudí je výstupový indikátor, ktorý môže byť rovnaký pre dve krajiny, či už študenti absolvovali Harvard alebo vysokú školu na Slovensku. Preto je potrebné sa sústrediť na indikátory, ktoré merajú výsledky. V prípade vysokých škôl by to mohla byť napríklad úroveň vedomostí absolventov v porovnaní s inými krajinami. Všetky tieto tri typy ukazovateľov je možné nájsť v súbore štrukturálnych indikátorov, ktoré zverejňuje Eurostat. Celkovo obsahuje 79 indikátorov v šiestich kategóriách: celkový ekonomický kontext, inovácia a výskum, ekonomické reformy, zamestnanosť, sociálna súdržnosť a životné prostredie. Tieto ukazovatele zohrávali významnú

úlohu pri hodnotení pokroku v Lisabonskej stratégii a budú mať silné miesto aj pri programe Európa 2020 (Filko, et al. 2010).

Na laikov často pôsobí ilúzia, že s rastom výkonnosti ekonomiky by mala rásť aj úroveň života, resp. kvalita života obyvateľstva. Existuje široké spektrum ukazovateľov hrubého národného štastia, cez index ľudského rozvoja až po Green Gross Domestic Product. Súčasní ekonómovia sa odklňajú od „uctievania HDP“ a snažia sa o vytvorenie nového najuniverzálnejšieho meradla výkonnosti ekonomiky a životnej úrovne v danej krajine.

Na základe uvedeného by sme systém merania a hodnotenia výkonnosti na makroekonomickej úrovni odporúčali rozdeliť podľa ukazovateľov merajúcich pokrok spoločnosti, ukazovateľov skúmajúcich blahobyt spoločnosti a na ekonomicky zamerané ukazovatele. Zároveň predpokladáme, že v budúcnosti bude počet ukazovateľov naďalej pribúdať, pretože nielen na Slovensku, ale aj vo svete sa dostáva do popredia snaha o vytvorenie komplexného systému merania výkonnosti ekonomiky, kvality života a environmentálneho a sociálneho rozvoja krajiny.

2 CIEĽ A METÓDY

Zámerom príspevku je analyzovať tradičné a alternatívne spôsoby merania a hodnotenia výkonnosti ekonomiky, a zároveň poukázať na význam systémového prístupu k meraniu a hodnoteniu výkonnosti a na význam konzistentnosti pri definovaní jednotlivých atribútov makroekonomických indikátorov ako predpokladu udržateľnosti a stability tohto systému.

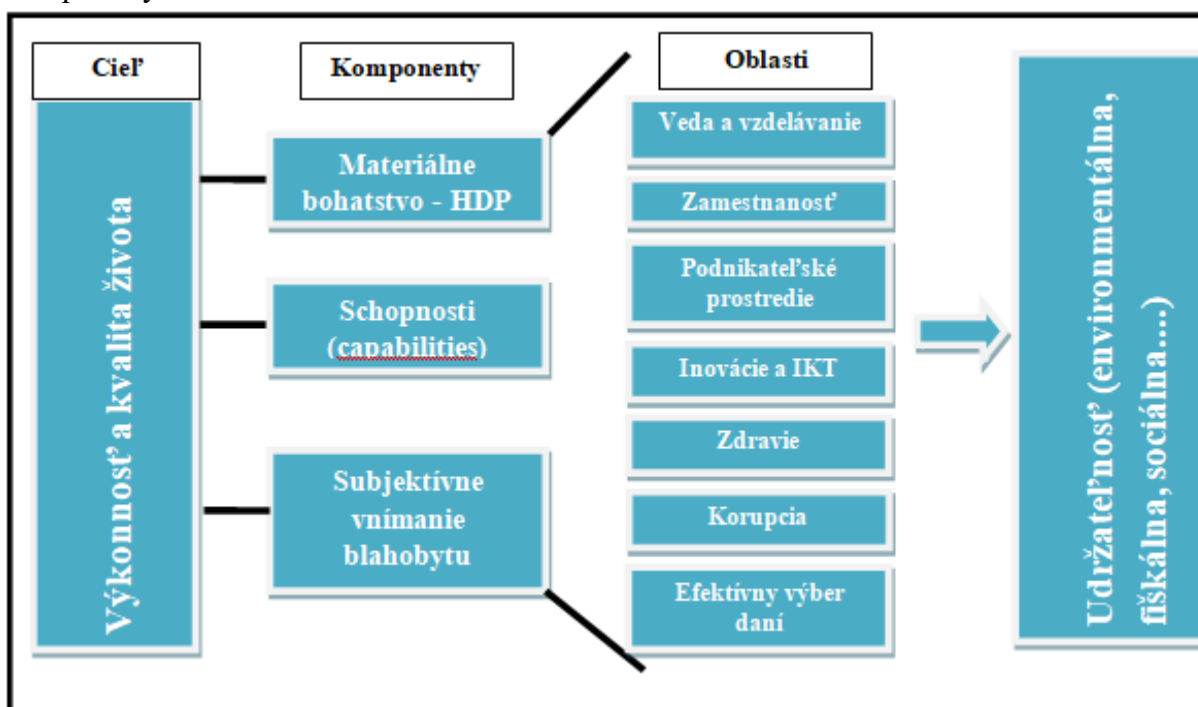
Systémový prístup pri meraní a hodnotení výkonnosti ekonomiky je možné identifikovať aplikáciou metódy Z-MESOT, ktorou je možné skúmať konzistentnosť vytvorených systémov na meranie a hodnotenie výkonnosti či už na mikroekonomickej alebo na makroekonomickej úrovni. Aplikáciou metódy Z-MESOT je možné zistiť aj kompetencie v podobe explicitne definovaných zodpovedností za proces merania a hodnotenia výkonnosti.

Materiál a metódy skúmania tvoria základný predpoklad dosiahnutia uvedeného cieľa. Prostredníctvom aplikácie vedeckých metód, skúmaním a analýzou teoretických a vecných materiálov získame východiskové a zdrojové informácie. Využili sme kauzálnu analýzu zameranú na odhaľovanie príčinných súvislostí javov so zreteľom na prehĺbenie teoretických poznatkov a praktického pochopenia reality v podnikovej praxi a metódu analýzy a syntézy pri rozdelení súčastí systémov merania a hodnotenia výkonnosti.

3 VÝSLEDKY A DISKUSIA

Pri snahe nájsť vhodné ukazovatele, ktoré by komplexným spôsobom odzrkadľovali výkonnosť ekonomiky Slovenska s ohľadom na súčasné trendy pri konštruovaní takého systému, bola vypracovaná štúdia NBS. Táto štúdia pozostávala z analýzy subkomponentov HDP v porovnaní s vyspelými krajinami sveta a zo záverov výskumu prístupu schopností a subjektívneho vnímania blahobytu. Cieľom tejto štúdie bolo vytvoriť sústavu vhodných výsledkových ukazovateľov, ktoré by najlepšie monitorovali posun v kľúčových oblastiach výkonnosti vychádzajúc z rešpektovaných medzinárodných ukazovateľov alebo iných kompozitných indikátorov.

Obrázok 1 Prístup k meraniu výkonnosti podľa štúdie NBS

Prameň: Spracované autorkov podľa Filko, et al., 2010.

Ako sumarizuje obrázok 1, na základe syntetizácie výsledkov vyššie uvedených analýz, bolo identifikovaných 7 oblastí, ktoré sú podľa NBS kľúčové pre výkonnosť a zlepšenie blahobytu na Slovensku. Pre potreby hodnotenia výkonnosti ekonomiky je potrebné dekomponovať HDP na tri zložky, konkrétne na produktivitu práce, trh práce a demografiu.

Na základe porovnania úrovne uvedených zložiek napríklad s vyspelými krajinami EÚ by sme presne vedeli identifikovať, v ktorých faktoroch produkcie Slovensko najviac zaostáva, a ktoré preto predstavujú najväčší potenciál pre budúci rast HDP na obyvateľa na Slovensku.

Pre zabezpečenie funkčnosti takéhoto systému je potrebné zabezpečiť jeho konzistentnosť. Metóda Z-MESOT slúži na identifikáciu systémového prístupu a miery konzistentnosti vytvorených systémov merania a hodnotenia výkonnosti. Vo všeobecnosti táto metóda predstavuje manažérsky prístup založený na vymedzení atribútov konkrétnych ukazovateľov na meranie a hodnotenie výkonnosti podniku. Identifikácia miery konzistentnosti predstavuje časť systémového prístupu k riadeniu. Vďaka precíznemu vymedzeniu prvkov systému riadenia výkonnosti sa organizácie stávajú flexibilnejšími a schopnými rýchlejšie reagovať na akékoľvek zmeny v internom alebo externom podnikateľskom prostredí (Závadská, Korenková, 2017).

Konzistentnosť je možné definovať ako zhodu, harmóniu alebo kompatibilitu, ale hlavne ako jednotnosť medzi časťami určitého komplexného objektu. Podmienka zabezpečenia konzistentnosti akéhokoľvek systému garantuje jeho dlhodobú rovnováhu. Konzistentne definovaný systém minimalizuje negatívne externality. Externality môžu byť príčinou zhoršeného stavu systému, v najhoršom prípade môžu spôsobiť aj jeho zlyhanie. Konzistentnosť systému tvorí predpoklad pre zabezpečenie rovnováhy systému riadenia a rovnováha systému je predpokladom pre jeho trvalú udržateľnosť (Závadská, Závadský, Veselovská, 2016).

Konzistentnosť predstavuje kvalitu častí systému, ktoré robia ostatné prvky kompatibilnými, a tým zvyšujú ich účinok. Konzistentný systém merania a hodnotenia výkonnosti je predpokladom rastu podnikovej výkonnosti, a tým sa synergicky prispieva aj k rastu výkonnosti ekonomiky. Zabezpečenie konzistentnosti systému merania a hodnotenia výkonnosti na makroekonomickej úrovni predstavuje náročnú úlohu, pretože výkonnosť ekonomiky sa dá hodnotiť prostredníctvom veľkého množstva ukazovateľov. Jednotlivé položky v týchto ukazovateľoch sú v niektorých prípadoch ťažko vyčísliteľné, a aj definovanie jednotlivých atribútov ukazovateľov je v mnohých prípadoch diskutabilné, pretože sú merané a hodnotené viacerými inštitúciami. Konzistentnosť aj na makroekonomickej úrovni by mala byť založená na homogénnej definícii konkrétnych atribútov vo vzťahu k ukazovateľom výkonnosti ako základného elementu systému riadenia výkonnosti. Konzistentný systém riadenia výkonnosti by mal pokrývať všetky aspekty výkonnosti ekonomiky ako celku (Ferreira, Otley, 2009).

Aj Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) považuje za významné tendencie, ktoré by viedli k vytvoreniu komplexného systému merania a hodnotenia výkonnosti ekonomiky a pozitívne hodnotí vypracovanie doplnkových ukazovateľov k HDP na svetovej a európskej úrovni. Za podstatný považuje aj ďalší vývoj týchto ukazovateľov, predovšetkým

prostredníctvom globálneho prístupu, ktorý by prispel k stabilite, hospodárskemu rastu, rozvoju, sociálnej súdržnosti a udržateľnosti životného prostredia v členských krajinách EÚ. Prvou stratégiou, ktorou sa meria vývoj doplnkových ukazovateľov k HDP, je stratégia Európa 2020. EHSV a aj predstavitelia významných inštitúcií Európskej únie tvrdia, že je nutné zmeniť referenčný model a rozvoj založiť na blahobyte a pokroku spoločnosti. Je potrebné prekonať odpor v členských krajinách voči zavedeniu a inštitucionálnemu monitorovaniu nových ukazovateľov hospodárskej, sociálnej a environmentálnej udržateľnosti (popri tradičných ukazovateľoch čisto hospodárskej a finančnej povahy).

Matica Z-MESOT by mohla, po modifikácii jej jednotlivých „mikroekonomických“ atribútov na „makroekonomické“, tvoriť významný nástroj na overenie konzistentnosti makroekonomického systému merania a hodnotenia výkonnosti, napríklad aj v prípade štúdie NBS, kde by sa do jednotlivých stĺpcov dosadili nimi navrhované ukazovatele výkonnosti.

Ak budú mať makroekonomické ukazovatele definované všetky uvedené atribúty, môžeme hovoriť o systematickom meraní a hodnotení výkonnosti ekonomiky. Konzistentnosť tak môže prispieť k rovnováhe systému merania a hodnotenia a k jeho udržateľnosti z pohľadu systematického prístupu a konštruovania makroekonomického systému výkonnosti. Konkrétne výsledky jednotlivých ekonomík sú ovplyvňované množstvom vnútorných aj vonkajších faktorov daných ekonomík, a preto aj ekonomika s konzistentným systémom merania a hodnotenia výkonnosti môže výrazne zaostávať s výslednými hodnotami ukazovateľov výkonnosti za inými krajinami.

Z hľadiska tejto metódy je dôležité a potrebné v komplexných systémoch merania a hodnotenia výkonnosti vyvinúť nástroje na presadzovanie rozhodnutí a preberanie zodpovednosti. Tieto atribúty sú dôležité na to, aby politické rozhodnutia najmä v oblasti hospodárskej politiky a rozpočtu boli viazané na výsledky rôznych ukazovateľov.

ZÁVER

Cieľom príspevku bolo analyzovať tradičné a alternatívne spôsoby merania a hodnotenia výkonnosti ekonomiky, a zároveň poukázať na význam konzistentnosti pri definovaní jednotlivých atribútov makroekonomických indikátorov, ako predpokladu udržateľnosti a stability v systéme merania a hodnotenia výkonnosti.

Štúdiom relevantných bibliografických zdrojov a rôznych výskumných štúdií môžeme konštatovať, že problematika merania výkonnosti ekonomiky a blahobytu predstavuje širokú škálu rôznych konceptov a ukazovateľov. V súčasnosti prevláda trend holistického prístupu,

ktorý je prirodzeným dôsledkom snahy o zachytenie skutočnej podstaty výkonnosti ekonomiky a snaží sa zachytiť súčasne viaceré dimenzie. Veľa ekonómov tvrdí, že nie je možné poprieť vzájomnú interakciu medzi výkonnosťou ekonomiky a blahobytom spoločnosti, pričom prevláda názor, že tento vzťah nie je možné vyjadriť len prostredníctvom jedného ukazovateľa.

Vývojové tendencie smerujú k vytvoreniu komplexného systému merania a hodnotenia výkonnosti ekonomiky, ktorý bude kombinovať rôzne dimenzie rozvoja spoločnosti, objektívne a subjektívne ukazovatele, ako aj dopad ekonomickej reality na život obyvateľov danej krajiny.

ZOZNAM POUŽITEJ LITERATÚRY

ANDERTON, R., KENNY, G. 2010. Macroeconomic Performance in a Globalising Economy. Cambridge University Press : Cambridge, 2010. ISBN 987-0-521-11669-5.

BAUMOHL, B. 2012. The secrets of economic indicators 3rd edition. New Jersey : FT Press, 2012. 496 s. ISBN 987-0-13-293207-3

FERREIRA, A., OTLEY, D. 2009. The design and use of performance management systems: An extended framework for analysis. In Management Accounting Research, Vol. 20, No. 4, 2009, pp. 263-282.

FILKO, M., et al. 2010. Ako sa najesť z grafov. 10 receptov pre slovenskú ekonomiku. Diskusná štúdia NBS. Bratislava : Národná banka Slovenska, 2010. 84 s. ISSN 1337-5830.

GOFF, B. L. 2012. Regulation and Macroeconomic Performance. Springer Science & Business Media, 2012. 146 s. ISBN 978146131334.

HOLMAN, R. 2004. Makroekonomie: středně pokročilý kurz. 1. vyd. Praha : C. H. Beck, 2004. 424 s. ISBN 80-7179-764-2.

LEQUILLER, F. 2005. Is GDP a satisfactory measure of growth? In: The OECD Observer, 246/247, s. 30-31.

LISÝ, J., et al. 2011. Ekonomický rast a ekonomický cyklus. Bratislava : Ekonomická univerzita. 273 s. ISBN 978-80-8078-405-8 6.

LISÝ, J., et al. 2013. Makroekonomická rovnováha a nerovnováha. Bratislava : Iura Edition, spol. s.r.o., 2013. 207 s. ISBN 978-80-8078-588-8.

MANKIW, N. G. 2013. Macroeconomics. 8. vyd. New York : Worth Publishers, 2013. 623 p. ISBN-13: 978-1-4641-2167-8.

MUGGE, D. 2016. Studying Macroeconomic Indicators as Powerful Ideas. In Journal of European Public Policy, Vol. 23, ISSN 1466-4429, no. 3, pp. 410-427.

SLANÝ, A., et al. 2003. Makroekonomická analýza a hospodárska politika. Praha : C. H. Beck, 2003. 375 s. ISBN 80-7179-738-3.

STIGLITZ, J.E., SEN A. 2009. Report by the Commission on the Measurement of Economic Performance and Social Progress.

TORRAS, M. 2006. Ecological inequality in assessing well-being : some applications. In: Policy Sciences, 38, s. 205-224.

URAMOVÁ, M., HRONEC, M., LACOVÁ, Ž. 2010. Makroekonómia I. Banská Bystrica : EF UMB, 2010. 277 s. ISBN 978-80-557-0043-4.

ZÁVADSKÁ, Z., ZÁVADSKÝ, J. VESELOVSKÁ, L. 2016. Performance indicators of the logistic processes and its consistent definition in the selected manufacturing company. In Carpathian Logistics Congress 2015. Jeseník : TANGLER, LtD., 2016. ISBN 978-80-87294-64-2, s. 27-38.

ZÁVADSKÁ, Z., KORENKOVÁ, V. 2017. Procesný manažment. Teória a prax. Bratislava : Wolters Kluwer, 2017. 152 s. ISBN 978-80-8168-554-5.

KONTAKT

Ing. Veronika Korenková

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici

Ekonomická fakulta

Inštitút manažérskych systémov v Poprade

Francisciho 910/8, 058 01 Poprad, Slovensko

veronika.korenkova@umb.sk